

dreiningsmaskineri er lagt over paa Underdirektøren, saa maa han jo ogsaa bære det fulde Ansvar derfor. Jeg har selv tidligere udtalt, at han indrømmede, at der var flere Møngler ved Maskineriet; men jeg tror at maatte hævde, at der baade, før det omtalte Maskineri til „Gorm“ blev bygget og efter den Tid er blevet bygget Skibe i England, hvis Laarnkrandsje ikke have havt Lænder af stærkere Konstruktion end dem, der vare i „Gorms“, og at „Gorms“ Laarnkrands endogsaa under de fleste og selv under uheldige Omstændigheder vilde have Lænder af en større Styrke end flere af de engelske Skibes Laarnkrandsje.

Ordføreren: Forinden jeg gaar ind paa at svare den ærede Minister, maa jeg tillade mig at ytre et Par Ord, som egentlig havde hørt hjemme i, hvad jeg først havde den Ære at udtale for det høie Thing idag. Det Medlem af Statsrevisionen, som særlig har behandlet Marineministeriet, havde nemlig forinden Forhandlingernes Begyndelse gjort mig opmærksom paa, at den af den ærede Minister omtalte Feil eller den mindre rigtige Slutning var indflydt i Statsrevisionens Betænkning Side 219, at der ikke var erhvervet Ministeriets Approbation paa de to ved Træffkonnernten foretagne Forandringer, medens dette kun gjaldt om den ene af dem, og jeg havde lovet at omtale det. Jeg gjør det nu vistnok lidt sent, men det sker dog.

Forinden jeg iøvrigt gaar videre, vil jeg blot tage en lille Forbering ligeoverfor en Udtalelse af den ærede Minister, forsaavidt han nemlig angaaende den Bemærkning i Udvalgets Betænkning: „ja, Kommissionen tilføiede endog, at de forøgede Maskindimensioner have været til Fordel for Skibet“, ytrede, at man i disse Ord kunde læse, at Udvalget vilde give det Udseende af, at Konstruktionskommissionen havde fundet, at de 1½ Tommes større Dybgaaende, som havde været en Følge af Maskinens forøgede Dimensioner, var en Fordel. Jeg veed dog oprigtig talt ikke,

hvorledes man tydeligere kan udtale, hvad det er, som Kommissionen har lagt Vægt paa, end ved de Ord, „at de forøgede Maskindimensioner have været til Fordel for Skibet“, hvorefter der er sat Punktum, uden at der siges et Ord om, at der var blevet sagt noget Egnende om Dybgaaendet. Det er i alt Fald kun ved en Slutning, som Udvalget ikke kan forhindre, at man kommer til en saadan Opfattelse af, hvad der staar i dets Betænkning.

Jeg skal med disse Par Ord ganske lade de enkelte Fakta, som Udvalget har berørt i Betænkningen, ligge, idet jeg antager, at de tale for sig selv. Det er ikke godt at overbevise en Anden om, hvorledes man vil bedømme den Slags Forhold, og det vilde jo unegtelig have været noget mærkeligt, hvis den høitærede Minister maatte have godkjendt Udvalgets Opfattelse paa alle Punkter; hans Modstand maatte det altsaa være beløvet paa. Men, naar den høitærede Minister sagde, at det, naar man tænkte paa og ønskede at faae Bærstet nedlagt, ganske vist var hensigtsmæssigt at sammenstille og sammenpille de forskjellige Feiltagelser og mindre heldige Foretagender, som i en længere Tid vare skete paa Bærstet, for saa deraf at kunne drage en Konklusion, da indrømmer jeg vel, at dette er hensigtsmæssigt, men jeg veed oprigtig talt tillige heller ikke, hvorledes man paa nogen anden Maade skulde kunne komme til en saadan Konklusion. Forsaavidt Udvalget har villet drage en Konklusion i denne Retning, har det i Korthed fremstillet, hvad der er passeret, uden at henvise til Andet end, hvad der igjennem Aarenes Løb officielt er blevet bragt til vor Kundskab. Jeg tror, at det Billede, som Udvalget har fremstillet, hvad enten det nu er hensigtsmæssigt eller ikke, dog ikke urimelig kan og maa lede paa den omtalte Tanke, og jeg beder derhos bemærket, at Udvalget ikke er fremkommet med noget Forslag i saa Henseende, men at det kun har udtalt, om der dog ikke i det Fremstillede turde være